

## Дай ми дума!

Отъ Н. Златокрилецъ.

— Мамичко, — стана малкиятъ Димчо отъ масата, на която пишеше домашното си упражнение и тръгна къмъ иконостаса, — кажи ми, майко, защо плачешъ, когато се молишъ?

Сухата жена, която стоеше съ наведена глава предъ дървения иконостасъ на свeta Богородица, вдигна престиликата си и събрса пълните си очи.

— Мъжно ми е, чадо.

— Защо ти е мъжно?

— Зима иде, Диме. Гледай, на вънъ шумата окапа отъ дърветата. Ще настане студъ. Ще завъе вилицата, ще затрупа сиромашката ни къща, а дърва си нѣмаме. Нали съмъ азъ една перачка, де мога само съ две немощни ръце да спечеля пари и за хлѣбъ, и за дрехи, и за дърва? Тежко ще прекараме!

— Защо сме толкова бедни, майко?

— Защото останахме сироти на земята, защото нѣмаме една грижовна мѫжка рѣка да ни закриля и подкрепя. Откакъ отиде татко ти на другия свѣтъ, страшно стана. Черь ми е свѣтътъ. Ти си ми единичната радостъ.

— Мамо, никога не съмъ те питалъ, сега ще те попитамъ, кажи ми, защо татко загина тѣй рано? Нали бѣше младъ човѣкъ?

— Защото тръгна по кривъ пътъ, Димчо

— Какъвъ кривъ пътъ?

— Ще ти кажа, ама ти нали нѣма да правишъ като него.

— Нѣма, мамичко.

— Когато се оженихъ за татко ти, той имаше голѣма градина, съ хубави цвѣти, накрай града, а срещу градината — една бѣла кѫща като палатъ. Презъ веселата пролѣтъ, презъ горещото лѣто и тихата есень, въ градината шетаха деветъ души работници, — копаеха, садѣха, поливаха цвѣтъта и де що сватба се зададѣше, при настъ идѣха да купуватъ вѣнци, и покойниците изпровождаха съ нашетъ цвѣти. Като рай ни бѣше градината. Сърдцето ми се кѫса, като си помисля, какъвъ хубавъ кѫтъ загубихъ! Татко ти бѣше младъ, хубавъ, работѣше много, ходѣше изъ градината всѣкога накиченъ съ нѣкое росно цвѣте на ухото.

Веднажъ у дома дойде единъ неговъ приятель съ едно око — отъ войната едноокъ. Бѣше недѣленъ денъ. Лѣстовички чуруликаха подъ стрѣхата на кѫщата, кѫдето бѣха си измѣтили пилета. Баща ти и гостенинъ седнаха, захортуваха: кѫде сѫ ходили, какви земи сѫ видѣли, въ кои боеве сѫ влизали. Азъ имъ сложихъ да хапнатъ. Татко ти из-